

सम संस्कृताध्यापिका

लोकपालकाः गुरवः

पुण्यसागरः ऋव ते ।

नयन्ति विश्वं नन्मा

स्नेहवृक्षाः अध्यापकाः ॥

लोके सर्वेषां स्वजीवनं

गुरवः ऋव रक्षकाः ।

दृश्यति सत्यस्य मार्गं

विद्यादीपेन गुरवः ॥

नः स्वल्पसाक्षात्काराय

पाठयति गुरवः सका ।

अध्यापनं कुर्वन्ति ते

प्रतिफलप्रतीक्षां त्यक्त्वा ॥

अस्माकं नाशनपातायां

दृश्यति गुरवः नः ।

अस्माकं नन्मार्यैव

दृश्यति सन्मार्गम् ॥

मम निर्वैशक्यकानित्यं
मम प्रियसंस्कृताद्यापिका ।
ईश्वरतुल्यमहं स्निह्यामि
नमाम्यहं गुरुं सका ॥

सर्वघात्रान् पाठयन्ति
क्षमया स्नेहेन चैव ।
कक्ष्यायामम्बा सा
सर्वदा मे प्रियङ्करी ॥

हृदाति विद्या विनयञ्च
स्निह्यति अस्मान्सम्पदम् ।
सर्वदा सर्वत्रैषा मे
भूरिशोर्जप्रदायका ॥

ममाब्धकारे मम गुरुः
प्रकाशयति विद्यादीपम् ।
तत्प्रकाशो नैवाहं
जीवाभ्यत्रानन्देन ॥

विजयेषु मम वराजयेषु
सा तिष्ठति मया आर्धमा ।
मम गुरुं चिन्तनावशरे
मम चित्तं हर्षभारितम् ॥

अपाठयत मां संस्कृतं
रुनेहसम्पन्नरीत्या ।
मम संस्कृतघठनाय
गुरुं विनाहं न जीवामि ॥

नन्माथाः प्रतीकमेव
मम मनसि अद्यापिका ।
अद्यापिकायाः सहायेन
पठामि जीवितपाठाः ॥

मम जीवनं प्रियगुरुः
सविशेषस्थानमर्हति ।
मम सर्वविजयानां
हेतुः गुरुः पाठनम् ॥

मम कलाशेषिं चित्वा
प्रोत्साहनमकरोत्सा ।
अद्य मे कवितायाः विषयः
ममाद्यापिकायैव ॥

विगतह्रस्वपिणी मीचिन्ते
इनेहमपी भवन्त्येषा ।
अद्यापिका सर्वछात्रान्
पाषयति प्रसू इव ॥

प्रभाते प्रकोषे सदा
शाभते प्रभा इव ।
संस्कृतविद्यालयं मां
संरक्षयन्त्याद्यापिका ॥

स्वभावशुभीकरणी नः
प्रधानस्थानमलङ्करोति ।
अस्माकं गुरोः ज्येष्ठत
वयमद्य न जीवामः ॥

गुरुपूजनं पुण्यकृत्यं
शर्वशमात् कर्तव्यात् ।
सत्कार्यार्थैर्व कुरीन्ति
गुरुजनाः नः इश्वराः ॥

गुरुणा पूजा कर्तु
मार्केन बहुमानेन च ।
न कानथति अस्मभ्यं
समाधानपूजनिवन्म ॥

सर्वाणां गुरुवः तेषां
अविस्मरणीयाः सन्ते ।
उत्तकानन्दनिमित्त
मम संस्कृतगुरुवे नमः ॥